

LBRIS

We know
books

**C.L.
MILLER**

**Moarte
pe
Marea Roșie**

Traducere din limba engleză și note
MIHAELA SEREA

LITERA
București

PROLOG

PHIL

Cu un an în urmă, The Embankment¹, Londra

Așezat pe o bancă, Arthur Crockleford privea cum apele tulburi ale Tamisei treceau pe sub podul Hungerford și se izbeau de Embankment. Nori grei și cenușii întunecau cerul deasupra lui, iar vântul umed ridicase un ambalaj vechi de bomboane pe care-l aruncase apoi pe trotuar. Stătea cu brațul întins peste spătarul băncii într-o postură dezinvoltă, dar cu maxilarul încleștat.

Phil îl studiase pe Arthur de la distanță, căutând indicii privind motivul pentru care ceruse din senin o întâlnire. Cu Arthur totul era metodic și precis; nimic nu era o coincidență.

- E totul în regulă? îl întreabă Phil când se apropie.

Prietenul său avea pungi sub ochi și era mai slab decât ultima dată când se întâlniseră.

Arthur își retrase brațul și își ajustă nervos manșeta în timp ce scruta un grup de turiști care se opriseră să facă o fotografie cu priveliștea fluviului.

---

¹ Chei construit în perioada victoriană pentru sistematizarea Tamisei

- Am auzit că va fi o succesiune... Colectionarul se retrage și va fi ales unul nou.

Colectionarul?

Phil îngheță.

Ultima dată când auzise acest nume fusese la o întâlnire cu Interpolul, cu cinci luni înainte; un *First Folio*¹ shakespearean tipărit în 1623 – unul dintre cele numai optzeci și trei despre existența cărora se știa – fusese furat de la un colectionar privat din New York. O agentă tânără, Sloane, declarase că, potrivit informațiilor obținute, exemplarul fusese traficat către Regatul Unit în aceeași zi. Furtul fusese planificat meticulos, iar singurul indiciu pe care îl aveau era imaginea unei dube albe care părase locul faptei, surprinsă de camerele de supraveghere. Când duba fusese găsită, câteva zile mai târziu, era calcinată. Tot ce mai rămăsese, la câțiva pași de epavă, era un breloc rupt cu un șarpe care își înghițea coada.

- Îmi pare rău, eu... Phil își trecu o mână peste față încercând să-și limpezească gândurile și se prăbuși pe bancă lângă Arthur. Lasă-mă să înțeleg. Vrei să spui că tu crezi că acest Colectionar chiar există? Ca și cum un singur om ar fi responsabil pentru toate acele fururi de milioane de dolari care se întind pe sute de ani? Clătină din cap, căutând răspunsuri pe chipul lui Arthur. Majoritatea cred că este un mit, o legendă a pieței negre...

- Majoritatea cred, dar tu nu.

Arthur îi aruncă o privire complice.

¹ Primă ediție în format folio (216 mm × 343 mm). În timp, denumirea *First Folio* s-a restrâns la prima ediție în care au fost reunite treizeci și șase dintre piesele lui Shakespeare, intitulată *Mr. William Shakespeare's Comedies, Histories, & Tragedies*

Phil ignoră comentariul – nu avea de gând să discute despre fostul său partener, Ed, despre dosarul ascuns în fundul sertarului de la biroul lui Ed sau despre teoriile sale vechi de zeci de ani. Teorii care fuseseră întotdeauna luate în râs.

- Zi mai departe.

- Direct la subiect, ca întotdeauna. Când Phil se încruntă la el, Arthur eliberă un oftat. Foarte bine. Îți amintești de vaza din dinastia Ming furată dintr-un muzeu grecesc în 2001? Cea pe care am fost angajat s-o gășesc?

Phil clipi încet. Cum ar fi putut să uite? Arthur continuă:

- Am ajuns în Iordania, convins fiind că urma să aibă loc o vânzare în largul mării. Vaza era atât de rară, încât mă întreb și acum ce preț au pus pe ea. Cu siguranță, de ordinul milioanei. De-a lungul investigației mele, numele Colectionarului a apărut în mod repetat, până când mi-a fost greu să mai resping ideea că există ceva adevăr în poveștile despre legendarul hoț de antichități.

Principalul meu contact de atunci a fost Chris Prince – l-am văzut ca pe un huligan de joasă speță, fără un interes real pentru artă sau antichități. Deși, cu toate informațiile pe care mi le-a furnizat, am bănuțit că lucra pentru Colectionar – sau pentru persoane asociate cu el – și că se afla pe ambarcațiunea care transporta vaza. Când nava a fost distrusă de un incendiu, am crezut că el se număra cei patru oameni care au pierit.

Cu degetele întrepătrunse, Phil încerca să oprească amintirile, dar deceniile nu puteau îndepărta mirosul copleșitor de gaz și lemn ars, nici greața care-l

năpădise în timp ce, prin fumul înecăcios, se străduia să se apropie cu mica lui barcă de pescuit ca să caute supraviețuitori.

- Phil? Arthur îl bătu ușor pe dosul mâinii, readucându-l în prezent. Știi că Ed...

Phil scutură din cap. Nu era deloc dispus să discute despre Ed.

- Chris Prince...

- Corect, desigur. Peste câteva zile m-am pomenit cu Chris, miraculos de viu, așteptând în camera mea de hotel. Speriat și palid, strângea la piept o cutie pe care mă implora să o ascund. L-am crezut când a spus că va fi ucis dacă va fi găsită asupra lui. Chris și vaza nu fuseseră pe vas în acea dimineață. M-a asigurat că sunt singurul care știe.

- Chris era în viață și a avut vaza tot timpul? Phil își stăpâni furia, dar următoarea lui întrebare fu înțesată cu venin. De ce mi-ai ascuns asta? Aș fi putut să-i dau de urmă... Să obțin răspunsuri.

Ar fi avut parte de răzbunare.

- În retrospectivă, dragă domnule, așa ar fi trebuit. Ar fi trebuit să predau imediat vaza autorităților. Dar te rog să înțelegi că nu eram dispus să pun viața unui om în pericol pentru un obiect. Arthur suspină. Erai disperat de durere... furios... Nu am avut încredere...

- Că n-aș fi dat buzna și n-aș fi dărâmat totul pentru a obține...

Răzbunare - era ceea ce Phil ar fi făcut atunci, poate și acum, chiar și după atâta timp.

- Că ai fi procedat cu înțelepciune. Privirea lui Arthur se opri asupra pumnilor strânși ai lui Phil, care erau acum singura fisură în masca lui calmă și profesionistă. Dar Chris nu s-a oprit aici. S-a jucat și cu

dorința mea de a dărâma piața neagră și m-a convins că putem folosi vaza pentru a-l atrage pe Colectionar la vedere. Colectionarul râvnea la vază mai mult decât la orice altceva, mi-a spus, ca și cum ar fi fost legat emoțional de ea. Am ajuns la o înțelegere, apoi Chris a dispărut. Am început să cred că îmi spusese o grămadă de minciuni și că sfârșise rău. Până când, iarna trecută, la o petrecere, a venit la mine cu îndrăzneală și mi-a cerut să-i spun unde este vaza. Era o persoană diferită de cea pe care o știam. Întotdeauna a fost încrezător, dar acum mai era ceva, era tulburat. Lumina lui se întunecase. Am vrut să știu de ce vaza era atât de importantă pentru el acum, după zeci de ani. Am ajuns la o altă înțelegere.

Phil își flexă degetele, apoi își trecu o mână prin păr.

- FBI-ul... Noi... N-o să-mi placă asta, nu-i așa?

- I-am spus lui Chris că vaza se află într-un muzeu și că cineva în care am încredere o poate recupera. Dar indiciul privind locul în care este ascunsă va însemna ceva numai pentru persoana potrivită.

- Ai mers prea departe cu secretele tale de data asta, bătrâne. Prea departe.

- Sunt aici să îndrept lucrurile.

- Spune-mi unde este vaza asta, și vom pune capcana. Spune-mi cum să-l găsesc pe Chris. La gestul de refuz al lui Arthur, impulsurile lui Phil preluară controlul, astfel că se întinse și-l apucă de antebraț. Arthur! M-ai făcut să aștept zeci de ani.

- Nu acum. Arthur se trase înapoi și-și îndreptă sacoul. Mi s-a spus că va fi o croazieră specială pe tema antichităților toamna viitoare, când un nou Colectionar va prelua funcția. Va fi o întâlnire, într-o noapte, când fostul Colectionar și înlocuitorul său vor fi împreună.

Participă la acea croazieră și identifică-i o dată pentru totdeauna. Este singura cale de a opri chestia asta. De a pune capăt asasinatelor care merg mână în mână cu operațiunile lor. Arthur își ajustă pălăria cu bor îngust și se ridică de pe bancă fără să ia în seamă porumbelul care ciugulea în jurul picioarelor lor. Înțeleg cât de mult îți dorești asta, zise privindu-l încrunțat pe Phil. Acum mulți ani, la înmormântare, ți-am promis că te voi ajuta să faci dreptate pentru moartea lui Ed și am vorbit serios. Îți cer să mai aștepti puțin. Trebuie să mă asigur că totul este în ordine. Vei avea o singură șansă, prietene, încheie aplecându-se să-l strângă ușor de umăr, apoi începu să se îndepărteze.

- Dar tu? strigă Phil după el. Vei fi și tu acolo, nu-i așa?

Arthur nu răspunse.

DEDHAM VALE NEWS

Hoțul ucis și neprețuitul tezaur de antichități găsit în conacul din Suffolk

O razie este în desfășurare pentru a-l găsi pe ucigașul hoțului de artă și antichități Giles Metcalf. Se crede că acesta acumulasese o vastă colecție de piese furate și le ascunsese în seifurile secrete de sub conacul Copthorn, aparținând familiei sale.

Divizia pentru artă și antichități de la Scotland Yard, FBI Art Crime Team și Freya Lockwood, o expertă locală în depistarea antichităților furate, au primit laude pentru rolul jucat în recuperarea tezaurului neprețuit de artefacte din Orientul Mijlociu.

Doamna Lockwood, în vârstă de patruzeci și șapte de ani, a refuzat să comenteze când a fost abordată de *Dedham Vale News*. Se știe că ea și mătușa ei, Carole Lockwood, au moștenit recent Crockleford Antiques din Little Meddington de la regretatul Arthur Crockleford.

Agatha Craven, proprietara unei afaceri locale, restaurantul Teapot Tearooms, a comentat: „L-am cunoscut pe Arthur foarte, foarte bine. Se ocupa cu urmărirea și recuperarea de antichități furate, pe care le returna muzeelor sau celor în drept. A fost un om extraordinar. A donat un tablou Muzeului Maritim Lowestoft, doar pentru a umple un spațiu pe peretele lor! Nu e un gest frumos?”

Freya Lockwood face parte dintr-un sector al artelor plastice în creștere rapidă, vizând să restituie operele furate proprietarilor lor de drept și obiecte de importanță culturală țărilor de origine. În ultimele decenii, casele-muzeu din Regatul Unit au fost ținta hoților de artă specializați care, după toate probabilitățile, fură la comandă pentru colecționari fără scrupule.

Piața neagră a comerțului cu artă, relicve și anti-chități are o valoare globală estimată la 50 de miliarde de dolari și continuă să se extindă. De la jefuirea artefactelor de către Imperiul Britanic în perioada imperială până la jefuirea siturilor antice în timpul recentelor conflicte din Orientul Mijlociu și la furturile comise în Ucraina devastată de război, prădarea nemiloasă a patrimoniului nostru cultural nu dă semne de încetinire...

1

FREYA

Crockleford Antiques era cufundat într-o liniște mormântală. Stăteam la vechiul birou dublu¹ al lui Arthur și priveam pe fereastră cum patru elevi treceau cu pași iuți, îngrămădiți sub o umbrelă de golf în dungi, ținând toți de mâner ca să se adăpostească de vânt. Unul dintre ei țipă când o rafală puternică se abătu asupra străzii principale și amenință să-i doboare; pentru o clipă, râsul lor izbuti să acopere răpăiala ploii.

M-am întors și am oftat – magazinul părea mai întunecos decât de obicei. Aveam la îndemână o mică lampă de birou, așa că am aprins-o și am luat primul din cele trei flacoane pentru tutun de prizat pe care le scosesem din dulapul de lângă fereastră. Se potrivea perfect în palma mea protejată cu o pânză. Când l-am adus mai aproape de ochi, am văzut o ciobitură minusculă în partea de jos a sticlei. Un client ar fi putut să nu observe, dar nu așa făceam eu afaceri. Am dezlipit eticheta cu prețul original de 550 de lire sterline. Era totuși o piesă foarte frumoasă – chinezească, de la sfârșitul secolului al XIX-lea, cristal pictat pe

¹ În original, *partners desk*, un birou dublu la care doi parteneri pot lucra față în față